

Fitxa tècnica

Guió Natural Arpajou **Fotografia** Pablo Parra **Interpretació** Esteban Lamothe, Andrea Carballo, Huenu Paz Paredes, Emiliano Carrazzone, Bimbo Godoy, Mariano González, Marina Glezer **Durada** 85 min **Gènere** Drama **Llengües** Versió original en espanyol

Sinopsi

Una parella es muda a la Patagònia escapant de les imposicions de la societat capitalista moderna. Al principi, el lloc, la gent, la vida sembla ser el que ells busquen. Un món nou allunyat de tot. Però aviat descobriran que no tot és tan màgic ni tan simple, ni ells estan preparats per lluitar amb aquesta vida. Pensaran a desistir. Tornaran a la ciutat, però aquí tampoc encaixen: El lloc que van deixar enrere ja els ha modificat. Faran un nou intent, una veritat revelada, farà que tot trontolli més fort que mai. Però en travessar això, es faran més forts per continuar intentant una nova vida. (Filmaffinity)

Crítica

La difícil infància d'una nena criada per pares hippies, en l'autobiogràfica opera prima de Natural Arpajou

"La meva infància va ser dolorosa. No podia esperar a créixer. Sentia que els adults tenien tots els drets: poden portar les seves vides com volen. Un adult infeliç pot començar de zero, però un nen infeliç està indefens", deia el mestre de *La piel dura*, de Truffaut, un expert en infàncies difícils. Natural Arpajou sembla haver fet seves aquestes paraules a l'hora d'explicar la seva pròpia infantesa en aquesta autobiogràfica opera prima.

L'Armonía no viu al carrer, no és colpejada ni abusada. Tampoc es pot dir que no sigui estimada. Simplement va tenir la mala sort que li toquessin un parell d'incompetents com a pares. Que repudien la societat de consum i per això, aferrats als ideals del hippisme, decideixen viure en plena natura, allunyats de qualsevol vestigi de civilització occidental i cristiana. Com el personatge de Viggo Mortensen a *Capitan Fantástico*, amb la diferència que ells són els Capitans Desastre.

Perquè no estan preparats -a nivell pràctic ni emocional- per portar una vida que exigeix un nivell d'organització que compensi la manca de comoditats. I molt menys, per criar una filla en aquestes circumstàncies. Ni tan sols tenen el títol habilitant de mare i pare: en el marc d'aquesta criança alternativa, l'Armonía els diu Julia i Pablo, com si fossin germans grans.

Sempre narrant des del punt de vista de l'Armonía, Arpajou aconsegueix transmetre la desesperació d'aquesta nena que creix a sotragades, sense figures adultes que li donin un marc de referència i contenció. Compta com a aliats amb els bons treballs d'Andrea Carballo i Esteban Lamothe i, sobretot, d'aquesta petita revelació anomenada Huenu Paz Paredes, un gran projecte d'actriu.

L'aclaparador clima de la pel·lícula contrasta amb els escenaris en què transcorre: pot haver-hi angoixa i desolació en els paradisiacs boscos i llacs patagònics. En constant peu de guerra contra els seus pares, l'Armonía demana a crits explicacions o que algú vingui a rescatar-la d'aquest estat d'indefensió, encara que hagi de venir d'un altre món.

Gaspar Zimerman – clarin.com

Organització:

En conveni amb: